Najvyšší súd
Slovenskej republiky

5 Sž 30/2006

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
02 -02- 2007
Podacie číslo: 607
Číslo spisu:
Prílohy/listy:
Vybavuje: PK

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Aschenbrennerovej a z členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľa **RADIO, a.s.**, Ul. Prešovská č. 39, Bratislava, zast. advokátkou Mgr. Martinou Šiagiovou, Advokátska kancelária, Ul. Estónska č. 10, Bratislava, proti odporkyni **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, Námestie SNP č. 12, Bratislava o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu z 21.marca 2006 č. RP/632/2006 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu z 21.marca 2006 č. RP/632/2006.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 2000 Sk v lehote do 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Odporcovi sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím z 21.3.2006 č. RP/632/2006 odporkyňa podľa § 67 ods. 5 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení zmien

a doplnkov (ďalej len „zákon“) uložila navrhovateľovi pokutu v sume 300 000 Sk za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 1 zákona, pretože 3.9.2005 okolo 23.00 hod. odvysielal program K-FUN, ktorý mohol narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých. Na základe Monitorovacej správy č. 13/05/RO bolo začaté správne konanie, v ktorom bolo preukázané, že išlo o program, ktorý v zmysle ustanovenia § 20 ods. 1 zákona nemal byť vôbec vysielaný. Odporkyňa hodnotila vysielaný program ako program, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a je za hranicou všeobecnej akceptovateľnosti spoločnosťou. Napriek tomu, že bol vysielaný v neskorých nočných hodinách, z prepisu programu vyplýva, že ho počúvali a aktívne sa doň zapájali aj maloletí poslucháči. Podľa odporkyne odvysielaný program bol vzhľadom na nízku úroveň obsahu a spracovania za hranicou vkusu, morálky a dobrých mravov a mohol narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých. Navyše moderátori programu svojimi otázkami nabádali poslucháčov na zdravotne rizikové sexuálne praktiky, pričom s prihliadnutím na stupeň intelektuálnej vyspelosti niektorých maloletých poslucháčov existuje reálne riziko napodobňovania.

V zákonnej lehote podal navrhovateľ proti rozhodnutiu odporkyne odvolanie. Žiadal, aby súd rozhodnutie odporkyne z 21.3.2006 v celom rozsahu zrušil. Poukázal na obsah relácie, ktorá je kontaktnou a poslucháči sa podieľajú na jej obsahovom smerovaní. Moderátori relácie jednotlivých telefonujúcich poslucháčov usmerňujú a vedú v tom smere, aby znenie relácie neprekročilo primeranú mieru otvorenosti. Nosnou témou relácie sú otázky sexuality a erotiky doplnené hudobnými blokmi. Navrhovateľ považuje znenie programu vysielané 3.9.2005 za eroticky ladené, s humornými príspevkami pozvaného hosťa ako aj poslucháčov. Podľa navrhovateľa humorne ladená relácia neskĺzla do kategórie pornografie a neobsahuje hrubé, neodôvodnené násilie. Celý obsah relácie „K-FUN“ teda jednotlivé príbehy moderátorov, ani vzájomná konverzácia medzi moderátormi a poslucháčmi nie je v žiadnom smere spôsobilá vyvolať narušenie fyzického, psychického alebo morálneho vývinu maloletých. Násilie nie je v relácii propagované v žiadnej forme a nemožno ju považovať za pornografickú. Komunikáciu medzi moderátorom a poslucháčom o sexe nemožno podľa navrhovateľa označovať ako pornografickú.

Napokon navrhovateľ namietal, že pokutu odporkyňa uložila po uplynutí zákonnej 6-mesačnej lehoty. Podľa navrhovateľa sa odporkyňa o porušení povinnosti dozvedela pred 25.10.2005 z Monitorovacej správy č. 13/05/RO. Pokutu uložila podľa rozhodnutia 21.3.2006, avšak na obálke je dátum podania až 28.4.2006, teda po lehote. Zákon neviaže začiatok plynutia subjektívnej lehoty na začatie správneho konania, ale na okamih, ktorým sa odporkyňa o porušení dozvedela.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby súd potvrdil napadnuté rozhodnutie z 21.3.2006 č. RP/632/2006. Poukázala na to, že programy uvedené v § 20 ods. 1 zákona nesmú byť vôbec zaradené do vysielacej štruktúry, a preto vysielací čas relácie je v tomto prípade bezpredmetný. Z prepisu relácie je zrejmé, že moderátori sa nijakým spôsobom nesnažili udržať reláciu v hraniciach slušnosti, ale priam nabádali svojich hostí, aby pri vykresľovaní sexuálnych zážitkov zachádzali do detailov a opisovali ich hrubým a oplzlým slovníkom.

Výpočet programov, ktoré sa podľa § 20 ods. 1 zákona nesmú vysielať, je demonštratívny. Podľa odporkyne programy, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, nie sú len také programy, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie. Uloženie pokuty odporkyňa vo svojom rozhodnutí neodôvodňovala tvrdením, že by predmetný program obsahoval pornografiu alebo hrubé neodôvodnené násilie, a preto sú námietky navrhovateľa v tomto smere bezpredmetné.

K námietke navrhovateľa o oneskorenom uložení sankcie odporkyňa uviedla, že členovia rady sa o porušení zákona po prvýkrát dozvedeli až zo správy č. 13/05/RO, ktorá bola predložená na zasadnutie rady 25.10.2005. Po posúdení jej obsahu bolo začaté správne konanie a 21.3.2006 rada rozhodla o uložení sankcie. Pre uplynutie zákonnej lehoty nie je rozhodujúce, kedy bolo písomne vypracované rozhodnutie podané na poštovú prepravu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 64 ods. 5 zákona) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Podľa § 20 ods. 1 zákona vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa nevysielali programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, najmä také, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie.

Navrhovateľ namietal, že vysielaný program „K-FUN“ nemožno zaradiť do kategórie pornografie a neobsahoval násilie v žiadnej forme.

Z prepisu programu vysielaného 3.9.2005 súd zistil, že obsah príspevkov telefonujúcich poslucháčov i čítaných mailových príspevkov bol veľmi vulgárny a nemravný. Používané výrazy poslucháčov ale aj moderátorov boli veľmi hrubé, oplzlé a neslušné. Podľa názoru súdu moderátori skutočne nezvládli situáciu, nemali snahu tlmiť vulgárnosť telefonujúcich poslucháčov, naopak svojimi navádzajúcimi otázkami priam nabádali k ešte hrubšiemu a oplzlejšiemu

vyjadrovaniu a opisu sexuálnych zážitkov. Program nemožno hodnotiť ako humorný a eroticky ladený. Vzhľadom na obsah i formu programu dospel súd k záveru, že išlo o program spôsobilý narušiť fyzický, psychický a morálny vývin maloletých.

Námietka navrhovateľa, že program neobsahoval násilie v žiadnej forme a nemožno ho hodnotiť ako pornografiu, nie je v preskúmavanej veci skutkovo i právne významná. V súlade s ustanovením § 20 ods. 1 zákona je vysielateľ povinný zabezpečiť, aby sa nevysielali programy, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých. Ako príklad sú uvedené programy s obsahom pornografie alebo hrubého, neodôvodneného násilia. Podľa názoru súdu ohroziť psychický alebo morálny vývin maloletých môže aj program, ktorý neobsahuje pornografiu, resp. hrubé násilie.

Podľa § 64 ods. 3 zákona rada o uložení sankcie rozhodne do 6 mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti dozvedela, najneskôr však do 1 roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Z predloženého spisu odporkyne súd zistil, že Monitorovacia správa č. 13/05/RO (monitorované dni 3.9.2005, 21.9.2005) bola predložená na rokovanie rady 25.10.2005. Týmto dňom začala plynúť 6-mesačná lehota na rozhodnutie rady o uložení sankcie. O uložení sankcie rozhodla na zasadnutí 21.3.2006, teda v lehote stanovenej zákonom. Námietka navrhovateľa, že rozhodnutie bolo podané na poštu až 28.4.2006, nie je podstatná a dôležitá pre posúdenie včasnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne z 21.3.2006 č. RP/632/2006 je v súlade so zákonom, a preto ho podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil. Súd sa stotožnil s právnym názorom odporkyne vysloveným v jej rozhodnutí a námietky navrhovateľa uvedené v jeho opravnom prostriedku považuje za skutkovo i právne neopodstatnené a irelevantné pre rozhodnutie súdu. Preskúmavané rozhodnutie má všetky formálne i obsahové náležitosti a je podrobne a logicky odôvodnené.

Neúspešnému navrhovateľovi nepriznal súd právo na náhradu trov konania (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Navrhovateľa zaviazal súd zaplatiť súdny poplatok v sume 2000 Sk (§ 2 ods. 4 druhá veta a § 5 ods. 1 písm. e/ zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch

v znení neskorších predpisov a položky 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov) v lehote do 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28.septembra 2006

JUDr. Tatiana Aschenbrennerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Králiková